

- kļūdu tiesību piemērošanā, jo VNI 8. panta 3. punkta noteikumu neievērošanu CDT esot kvalificējusi kā būtisku procesuālu noteikumu neievērošanu un/vai būtisku noteikumu neievērošanu, kuras rezultātā CDT apstrīdētais KAZ būtu atceļams.

Prasība, kas celta 2009. gada 5. maijā — Z/Komisija

(Lieta T-173/09)

(2009/C 167/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Z (Vācija) (pārstāvji — C. Grau un N. Jäger, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- uzlikt atbildētājam pienākumu norādīt prasītājam — piešķirot viņam piekļuvi procesa materiāliem lietā COMP/39.406 — “Jūras cauruļvadi” un it īpaši sniedzot viņa rīcībā Komisijas 2009. gada 28. janvāra lēmuma, ar kuru uzliek nauda sodu Dunlop Oil & Marine/ContiTech AG/Continental AG par apgalvoto piedalīšanos aizliegtajā vienošanās jūras cauruļvadu nozarē laikposmā starp 1986. un 2007. gadu, kopiju — vai viņš cita starpā ir minēts šajā lēmumā, un — apstiprinot šas atbildes gadījumā — norādīt kontekstu, kurā minēts prasītāja vārds, un it īpaši to, kādā mērā Komisijas lēmumā ir iekļautas ziņas, kam ir nozīme no konkurences tiesību un krimināltiesību viedokļa un kas ir saistītas ar prasītāja personu;
- izslēgt tādā veidā, kas vēl būtu jāprecizē pēc piekļuves sniegšanas lietas materiāliem, norādes uz prasītāja vārdu, it īpaši ziņas, kurām ir nozīme no konkurences tiesību un krimināltiesību viedokļa un kuras ir saistītas ar prasītāja personu, Komisijas 2009. gada 28. janvāra lēmumā, ar kuru uzliek nauda sodu Dunlop Oil & Marine/ContiTech AG/Continental AG par apgalvoto piedalīšanos aizliegtajā vienošanās jūras cauruļvadu nozarē laikposmā starp 1986. un 2007. gadu;
- tostarp neminēt prasītāja vārdu un izvairīties no jebkādam norādēm uz prasītāju lēmuma nekonfidencialajā redakcijā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apstrīd Eiropas Komisijas 2009. gada 5. marta atteikumu sniegt viņam piekļuvi procesa dokumentiem lietā COMP/39.406 — “Jūras cauruļvadi”. Turklāt prasītājs lūdz izslēgt iespējamās ziņas par viņa personu Komisijas 2009.

gada 28. janvāra lēmumā šajā lietā, kā arī aizliegt norādes uz viņa personu lēmuma nekonfidencialajā redakcijā.

Pamatojot savu prasību, prasītājs norāda, ka tiesības uz piekļuvi lietas materiāliem un uz visu norāžu uz viņa personu izslēgšanu izriet no prasītāja pamattiesību un elementāru procesuālo tiesību, proti, tiesību tikt uzklaštam, tiesību uz piekļuvi lietas materiāliem un nevainīguma prezumpcijas principa, pārkāpuma. Turklāt tiesības uz piekļuvi lietas materiāliem izriet no tiesībām uz publisku piekļuvi Komisijas dokumentiem atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 17. februāra spriedumu lietā F-51/08 Stols/Padome 2009. gada 27. aprīlī iesniegusi Eiropas Savienības Padome

(Lieta T-175/09 P)

(2009/C 167/31)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Bauer un G. Kimberley)

Cits lietas dalībnieks: Willem Stols, Halsteren (Nīderlande)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

- atcelt Civildienesta tiesas 2009. gada 17. februāra spriedumu lietā F-51/08 (Willem Stols/Padome),
- noraidīt 2008. gada 21. maija prasību, ar kuru Stols lūdza atcelt 2007. gada 16. jūlija lēmumu, ar kuru Padome bija atteikusies viņu iekļaut AST 11 pakāpē paaugstināmo ierēdņu sarakstā 2007. gada paaugstināšanas amatā ietvaros, kā arī 2008. gada 5. februāra lēmumu, ar kuru Padomes ģenerālsēkretāra vietnieks kā iecelēj institūcija bija noraidījis viņa sūdzību, kas iesniegta, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu,
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību Eiropas Savienības Padome lūdz atcelt Civildienesta tiesas 2009. gada 17. februāra spriedumu lietā F-51/08 Stols/Padome, ar kuru Civildienesta tiesa bija noraidījusi Padomes lēmumus par atteikšanos Stols paaugstināt amatā AST 11 pakāpē 2007. gada paaugstināšanas amatā ietvaros.

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam Padome izvirza divus pamatus:

- kļūdu tiesību piemērošanā, jo Civildienesta tiesa esot pārsniegusi judikatūrā noteiktās robežas attiecībā uz Kopienas tiesas kontroli pār iecelēj institūcijas plašo rīcības brīvību, veicot salīdzinošu vērtējumu par tādu ierēdņu nopelniem, kuri pretendē uz paaugstināšanu amatā;
- pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, jo pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauti vairāki trūkumi un neprecizitātes, kas padarot nesaprotamu pamatu, saskaņā ar kuru Civildienesta tiesa faktiski secinājusi Padomes acīmredzamu kļūdu.

Prasība, kas celta 2009. gada 28. aprīlī — Dunamenti Erómú/Komisija

(Lieta T-179/09)

(2009/C 167/32)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Dunamenti Erómú Zrt., Százhalombatta (Ungārija)
(pārstāvji — J. Lever, QC, A. Nourry un R. Griffith, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Kopienas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu un katru no rezolutīvās daļas punktiem tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, atcelt lēmuma 2. un 5. pantu tiktāl, ciktāl ar tiem prasītājam tiek pieprasīts atmaksāt valsts atbalstu, kas pārsniedz jebkādu valsts atbalstu, kurš Komisijai būtu jāatzīst par nesaderīgu ar kopējo tirgu;
- noteikt pierādījumu savākšanas pasākumus saskaņā ar Tiesas reglamenta 65. pantu, pieprasot Komisijai iesniegt Tiesā visas kopijas par visu saziņu, kas starp Komisiju un Ungārijas valsts iestādēm ir notikusi rakstveidā, un visus tikšanās un diskusiju protokolus, kas ir apskatīti apstrīdētā lēmuma 466. punktā;
- ja Tiesa uzskata, ka ir nepieciešams piesaistīt ekspertus, noteikt pierādījumu savākšanas pasākumus, pieprasot sniegt eksperta ziņojumu vai ziņojumus, kā arī noteikt citus pierādījumu savākšanas pasākumus pēc Tiesas ieskata;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs lūdz atcelt Komisijas 2008. gada 4. jūnija Lēmumu C(2008) 2223 gala redakcija, ar kuru tika atzīts par nesaderīgu

ar kopējo tirgu Ungārijas iestāžu piešķirtais valsts atbalsts konkrētiem elektroenerģijas ražotājiem ilgtermiņa elektrības iepirkuma līgumu (turpmāk tekstā — “ILL”) veidā, kas tika noslēgti starp transmisiju operatoru Magyar Villamos Művek Rt. (turpmāk tekstā — “MVM”), kas pieder Ungārijas valstij, un šiem ražotājiem, pirms Ungārijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai [Valsts atbalsts C 41/2005 (agrāk NN 49/2005) — Ungārijas “Standartizmaksas”]. Prasītājs apstrīdētajā lēmumā ir norādīts kā iespējamā valsts atbalsta saņēmējs un ar šo lēmumu Ungārijai ir uzdots atgūt valsts atbalstu, ieskaitot procentus, no prasītāja.

Prasītājs savu prasījumu atbalstam izvirza četrus pamatus.

Pirmajā pamatā prasītājs apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 87. panta 1. punktu, gan kvalificējot prasītāja ILL kā valsts atbalsta pasākumu, gan atzīstot, ka tas ir uzskatāms par “būtisku” pirmsprivatizācijas līgumu. Prasītājs uzskata, ka Ungārijas valsts iestādes līdz ar to darbojās saskaņā ar tirgus ekonomikas investora principu. Prasītājs apgalvo, ka Komisija ir nepareizi piemērojusi Ungārijas Pievienošanās līgumu un Padomes Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 1. panta b) punkta v) apakšpunktu.

Otrkārt, prasītājs uzskata, ka, pat ja *quod non* ar ILL prasītājam tika piešķirts valsts atbalsts 1995. gadā, prasītājam bija tiesības pamatoties uz tiesisko palāvību, ka šāds valsts atbalsts saskaņā ar Kopienas tiesībām tiks uzskatīts par jau esošu atbalstu.

Treškārt, prasītājs uzskata, ka kvalificējot prasītāja ILL kā nesaderīgu valsts atbalstu, lēmums pārkāpj samērīguma principu, jo valsts atbalsts tika nepamatoti klasificēts kā atbalsts darbībai un tas nebija jāatzīst par nesaderīgu, jo ar to tika kompensētas prasītāja standartizmaksas (*stranded costs*). Turklāt prasītājs uzskata, ka šis secinājums nav spēkā, jo tā pamatā ir neatbilstošs un/vai nepietiekams pamatojums, kā arī ar to ir pārkāpts EKL 87. panta 3. punkta a) apakšpunkts, neatzīstot prasītāja ILL lomu ekonomiskās attīstības veicināšanā.

Ceturtkārt, prasītājs uzskata, ka prasība par valsts atbalsta atgūšanu pārkāpj Padomes Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu un tāds vispārējais Kopienas tiesību princips kā leģitīmo interešu princips un tiesiskās palāvības princips. Turklāt prasītājs norāda, ka Komisija ir pieļāvusi būtiskus procesuālo prasību pārkāpumus, kā, piemēram, prasītāja tiesības uz taisnīgu tiesu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV, L 83, 1. lpp.).